

**Στρατηγική Πρόταση για την προστασία, ανάδειξη, αποκατάσταση και σύνδεση της αρχαίας κοίτης του Ιλισσού και των μνημείων περί αυτής με τη λειτουργία της πόλης.**

Ένα τμήμα της αρχαίας κοίτης του Ιλισσού είναι ορατό και σώζεται μέχρι σήμερα στο κέντρο της Αθήνας.

Το επί αιώνες νοτιοανατολικό όριο της πόλης των Αθηνών παρέμενε, με ελάχιστες επεμβάσεις μέχρι τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους και την ανακήρυξη της Αθήνας το 1834 ως πρωτεύουσας της Ελλάδας. Απέναντι από τη σημερινή εκκλησία της Αγίας Φωτεινής υπήρχε η κρήνη Καλλιρρόη, η μόνη κατά τον Πausanias πηγή στην αρχαία Αθήνα με καλό και πόσιμο νερό.

Η περιοχή, μετά τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους, δέχτηκε πολλές επεμβάσεις. Αρχικά κατασκευάζεται στα μέσα του 19ου αιώνα, επί Όθωνα, μαρμάρινο γεφύρι στην οδό Αναπαύσεως (σήμερα οδός Αθανασίου Διάκου) που οδηγούσε στο Α΄ Νεκροταφείο των Αθηνών. Η γέφυρα σώζεται σήμερα κρυμμένη κάτω από το πεζοδρόμιο και μικρό τμήμα της Αθανασίου Διάκου. Στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα καλύπτεται σταδιακά ο Ιλισσός με αποκορύφωμα τα έργα στις αρχές της δεκαετίας του '60. Στο τέλος της χιλιετίας οι μελέτες της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων για την περιοχή δεν εφαρμόστηκαν.

Στην ανακοίνωση παρουσιάζονται:

Ιστορικά τεκμήρια που έχουν βρεθεί μέχρι σήμερα και περιγράφουν την εξέλιξη της περιοχής. [*Αναγνωρίζοντας την εξέλιξη της περιοχής*]

Η σημερινή πραγματικότητα – οι χρήσεις του χώρου, η εγκατάλειψη, ο βανδαλισμός, η αλλοίωση του φυσικού και πολιτιστικού τοπίου, η απομόνωση του χώρου-«no mans land» στο κέντρο της πόλης, η έλλειψη διαχείρισης και συνολικής ευθύνης του χώρου λόγω συναρμοδιοτήτων και αναρμοδιοτήτων, συλλογικές προσπάθειες πολιτών και οργανώσεων. [*Η ανάγκη για παρέμβαση*]

Παρουσίαση της στρατηγικής πρότασης – το σκεπτικό και εύρος της πρότασης, λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα δεδομένα, και οι προτεινόμενες παρεμβάσεις για την πρώτη φάση υλοποίησης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ Αρχιτέκτων Πολεοδόμος.